

8

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 grudnia 1973 r.

w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie § 13 i 16 ust. 3 pkt 1 i § 21 ust. 1 uchwały nr 210 Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 37, poz. 226) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy wstępne.**

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „uchwała” — należy przez nie rozumieć uchwałę nr 210 Rady Ministrów w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 37, poz. 226);
- 2) „jednostki” — należy przez nie rozumieć przedsiębiorstwa państwowe oraz inne państwowe jednostki organizacyjne, działające według zasad pełnego rachunku gospodarczego, i zakłady budżetowe określone w trybie, o którym mowa w § 14 ust. 1 pkt 2 uchwały;
- 3) „bank” — należy przez nie rozumieć właściwy oddział banku finansującego działalność danej jednostki;
- 4) „sprawozdanie finansowe” — należy przez nie rozumieć roczne sprawozdanie finansowe;
- 5) „biegły” — należy przez nie rozumieć osobę, która otrzymała tytuł zawodowy dyplomowanego biegłego księgowego;
- 6) „orzeczenie” — należy przez nie rozumieć również protokół z badania sprawozdania finansowego przeprowadzanego w trybie nadzoru.

Rozdział 2**Egzamin państwowy dla biegłych i nadanie tytułu biegłego.**

§ 2. 1. Do zadań Państwowej Komisji Egzaminacyjnej dla Biegłych Księgowych, zwanej w dalszym ciągu „PKE”, należy:

- 1) organizowanie i przeprowadzanie egzaminów kandydatów na biegłych oraz przedstawianie Ministrowi Finansów wniosków o nadanie tytułu biegłego;
- 2) opiniowanie wniosków w sprawie zwolnienia kandydatów na biegłych z obowiązku składania egzaminu państwowego.

2. Tryb działania PKE określa regulamin.

§ 3. Do egzaminu państwowego na biegłego PKE może dopuścić kandydata, który spełnia warunki określone w § 8 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały.

§ 4. 1. Egzaminy państwowe dla biegłych przeprowadza PKE w zespołach egzaminacyjnych przy współudziale specjalistów z zakresu poszczególnych przedmiotów. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi co najmniej trzech członków PKE wyznaczonych każdorazowo przez Przewodniczącego PKE. Pracami zespołu egzaminacyjnego kieruje członek PKE wyznaczony przez Przewodniczącego PKE.

2. Egzamin państwowy na biegłych w jednej ze specjalności określonych w § 5 składa się z części ogólnej i z części specjalistycznej, obejmujących następujące przedmioty:

- 1) część ogólna:
 - rachunkowość — zagadnienia ogólne,
 - wybrane zagadnienia z zakresu prawa,
 - polityka ekonomiczna i organizacja gospodarki narodowej,
 - elementy statystyki ekonomicznej,
 - analiza działalności gospodarczej (analiza finansowa) — zasady ogólne;
- 2) część specjalistyczna:
 - rachunkowość — zagadnienia specjalistyczne,
 - ekonomika,
 - wybrane zagadnienia analizy i rachunku ekonomicznego,
 - wybrane wiadomości z finansów,
 - metody i technika kontroli.

3. Szczegółową tematykę egzaminów z poszczególnych przedmiotów i terminy egzaminów określa się w komunikatach ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.

§ 5. 1. Ustala się specjalności biegłych w zakresie:

- przemysłu,
- budownictwa,
- handlu,
- rolnictwa,
- budżetu.

2. Biegły może uzyskać dodatkową specjalność po złożeniu specjalistycznej części egzaminu właściwej dla dodatkowej specjalności.

§ 6. Opłaty egzaminacyjne wynoszą:

- 1) za egzamin zwykły z każdego przedmiotu — 60 zł;
- 2) za egzamin poprawkowy z każdego przedmiotu — 100 zł.

§ 7. 1. Kandydat na biegłego, który zdał egzamin państwowy dla biegłych lub został zwolniony od obowiązku złożenia tego egzaminu, składa pisemne przyrzeczenie następującej treści:

„Przyrzekam, że jako dyplomowany biegły księgowy wykonywać będę powierzone mi zadania z pełną świadomością ciężącej na mnie odpowiedzialności za fachowość i bezstronność oceny oraz za rzetelność przeprowadzonych przeze mnie badań i sporządzanych orzeczeń. W pracy swej będę strzec interesu społecznego”.

2. Dyplom stwierdzający nadanie tytułu biegłego określonej specjalności wydaje się po złożeniu przyrzeczenia. Oplata za dyplom wynosi 100 zł.

Rozdział 3**Badanie sprawozdania finansowego.**

§ 8. 1. Badaniem przez biegłych należy objąć sprawozdania finansowe jednostek wiodących w danej gałęzi gospodarki narodowej lub branży oraz tych jednostek, które:

- 1) charakteryzują się złym ogólnym stanem gospodarki finansowej lub rachunkowości w roku sprawozdawczym lub w roku poprzednim;
- 2) stosują zasady zarządzania, gospodarki finansowej oraz podziału wyniku, wymagające szczególnej wnikliwości badania;
- 3) w roku poprzednim osiągnęły znaczne zyski nieprawidłowe;
- 4) nie były badane przez biegłych za dwa ostatnie lata;
- 5) rozpoczęły działalność w roku sprawozdawczym.

2. Właściwy minister może zwolnić od obowiązku przeprowadzenia przez biegłych badania sprawozdań finansowych jednostek, których główni księgowi są biegłymi, a dotychczasowe badania sprawozdań finansowych tych jednostek wskazują, że są sporządzane prawidłowo.

3. Sprawozdania finansowe jednostek nie objęte badaniem przez biegłych podlegają badaniu w trybie nadzoru.

§ 9. 1. Sporządzanie planu badania i zatwierdzania sprawozdań finansowych, a także wykazu jednostek, które powinny być badane przez biegłych lub w trybie nadzoru — należy do obowiązków kierowników jednostek lub organów sprawujących bezpośredni nadzór nad ich działalnością.

2. W wykazie jednostek podlegających badaniu przez biegłych należy również umieścić:

- 1) jednostki rozliczające się z budżetem centralnym, wskazane przez Ministerstwo Finansów;
- 2) jednostki rozliczające się z budżetami terenowymi, wskazane przez właściwy terenowy organ administracji państwowej.

Wskazanie tych jednostek powinno nastąpić na piśmie nie później niż na 3 miesiące przed zakończeniem roku obrachunkowego, za który sprawozdanie ma być badane.

§ 10. 1. Kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością jednostki powierza biegłemu lub biegłym badanie sprawozdania finansowego.

2. Zadania biegłego, miejsce i termin ich wykonania, obowiązek przeprowadzenia badania w normalnych godzinach pracy badanej jednostki oraz wysokość wynagrodzenia biegłego powinny być ustalone w umowie. Umowa powinna ustalać również skutki niezachowania jej postanowień.

3. Wysokość wynagrodzenia biegłego ustala osoba powołująca biegłego jako iloczyn stawki za jedną godzinę pracy biegłego w wysokości 30 zł oraz liczby normowanych godzin pracy wyznaczonej na zbadanie i ocenę sprawozdania finansowego, weryfikacji wyniku finansowego i jego podziału oraz na udział w czynnościach komisji weryfikacyjnej.

4. Przy ustalaniu zwrotu kosztów podróży uwzględnia się przysługujące biegłemu uprawnienia, wynikające ze stosunku pracy w miejscu stałego zatrudnienia.

5. Przepisy ust. 3 i 4 mają zastosowanie również w razie wykonywania przez biegłego ekspertyzy w zakresie rachunkowości oraz sporządzania analiz ekonomicznych określonych w § 10 uchwały, z tym że normowaną liczbę godzin ustala w umowie z biegłym jednostka zlecająca wykonanie ekspertyzy lub analizy.

§ 11. 1. Kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością jednostki może zawrzeć umowę o badanie sprawozdania finansowego z biegłym, jeżeli:

- 1) biegły wpisany jest na państwową listę biegłych i ma właściwą specjalność;

- 2) biegły jest pracownikiem uspołecznionej jednostki organizacyjnej, rencistą lub emerytem;
- 3) istnieją warunki zapewniające obiektywizm orzeczeń biegłego.

2. Nie można powierzać badania sprawozdania finansowego biegłemu, który jest pracownikiem:

- 1) jednostki, której sprawozdanie finansowe ma być badane;
- 2) jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością jednostki;
- 3) banku.

3. Przepisy ust. 2 pkt 2 i 3 nie dotyczą pracowników:

- 1) ministerstw oraz osób, którym w wypadkach uzasadnionych właściwy minister powierzy badanie sprawozdania finansowego określonej jednostki,
- 2) aparatu inspekcyjnego i rewizyjnego, jeżeli nie dokonywali oni za rok będący przedmiotem badania kontroli w jednostce, w której sprawozdanie finansowe ma być przez nich badane.

§ 12. Badanie sprawozdania finansowego polega na stwierdzeniu, czy:

- 1) sprawozdanie sporządzone zostało na podstawie ksiąg rachunkowych z uwzględnieniem wyników inwentaryzacji;
- 2) w sprawozdaniu figurują realne aktywa i pasywa, a wynik finansowy ustalony został prawidłowo;
- 3) sprawozdanie jest prawidłowe pod względem formalnym i rachunkowym oraz sporządzone zostało przy zachowaniu zasady ciągłości bilansowej;
- 4) ujawnione zostały i ustalone w prawidłowej wysokości zyski i straty niezależne oraz zyski nieprawidłowe;
- 5) prawidłowo ustalono wielkości i wskaźniki ekonomiczne stanowiące podstawę:
 - a) podziału wyniku i czy podział ten jest prawidłowy,
 - b) premiowania pracowników, dokonywania odpisów na fundusze specjalne oraz ustalania przypadających na rzecz budżetu podatków i innych należności.

§ 13. 1. Wyniki badania sprawozdania finansowego ujmuje się w orzeczeniu zawierającym:

- 1) nazwę badanej jednostki oraz wskazanie okresu, za który zostało sporządzone badane sprawozdanie;
- 2) proponowane korekty wraz z uzasadnieniem, które należy wprowadzić do sprawozdania finansowego, oraz sposób ich dokonania;
- 3) proponowane korekty wraz z uzasadnieniem, które należy wprowadzić do ustalonych zysków i strat niezależnych, zysków nieprawidłowych oraz podziału wyniku;
- 4) wniosek końcowy dotyczący prawidłowości sprawozdania finansowego i weryfikacji wyniku finansowego;
- 5) inne wnioski i zalecenia dotyczące gospodarki jednostki, organizacji jej rachunkowości, metod kontroli wewnętrznej itp., wynikające z badania sprawozdania finansowego i weryfikacji wyniku finansowego;
- 6) określenie miejsca i daty sporządzenia orzeczenia oraz podpis osoby sporządzającej orzeczenie.

2. Załącznikiem do orzeczenia stanowiącym jego integralną część jest informacja o przebiegu badania, która powinna zawierać:

- 1) określenie jednostki lub organu zlecającego zbadanie sprawozdania finansowego;
- 2) określenie miejsca i czasu wykonania zleconych zadań;

- 3) wyszczególnienie materiału objętego badaniem;
- 4) wyszczególnienie protokołów z rewizji dokumentalnej, inspekcji, kontroli itp. oraz innych materiałów wykorzystanych przy badaniu sprawozdania finansowego;
- 5) określenie metody stosowanej przy badaniu sprawozdania finansowego i poszczególnych jego części oraz weryfikacji wyniku finansowego;
- 6) omówienie istotnych ustaleń dotyczących badanego sprawozdania finansowego;
- 7) wykaz załączników;
- 8) datę i sygnaturę rejestracji umowy o badanie sprawozdania finansowego;
- 9) określenie miejsca i daty sporządzenia oraz podpis osoby składającej informację.

3. Osoba badająca sprawozdanie finansowe zamieszcza i podpisuje na bilansie adnotację treści następującej: „Badaniem sprawozdanie finansowe w czasie od do”.

4. Jeżeli badanie sprawozdania finansowego przeprowadza kilku biegłych (kilka osób badających sprawozdanie finansowe w trybie nadzoru), sporządzają oni wspólne orzeczenie.

5. Orzeczenie sporządza się co najmniej w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kierownik badanej jednostki, pozostałe zaś — kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością badanej jednostki. Kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością badanej jednostki obowiązany jest doręczyć niezwłocznie terenowemu organowi administracji państwowej, nie później jednak niż 7 dni przed terminem posiedzenia komisji weryfikacyjnej, jeden egzemplarz orzeczenia.

§ 14. Kierownik badanej jednostki może dołączyć do orzeczenia pisemne zastrzeżenia co do zawartych w nim ustaleń i wniosków wraz z odpowiednim uzasadnieniem bądź też przesłać je w dwóch egzemplarzach kierownikowi jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad badaną jednostką oraz osobie badającej sprawozdanie i terenowemu organowi administracji państwowej — w terminie 5 dni od dnia otrzymania orzeczenia.

§ 15. 1. Decyzję dotyczącą wykonania wniosków i zaleceń wyszczególnionych w orzeczeniu wydaje kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad badaną jednostką.

2. Decyzja powinna być przesłana w odpisie terenowemu organowi administracji państwowej, przewodniczącemu komisji weryfikacyjnej oraz osobie badającej sprawozdanie.

Rozdział 4

Komisja weryfikacyjna.

§ 16. 1. Dla wykonania zadań określonych w § 16 ust. 1 uchwały komisja weryfikacyjna rozpatruje:

- 1) sprawozdanie finansowe i inne roczne sprawozdania jednostki;
- 2) orzeczenie biegłego;
- 3) protokoły rewizji jednostki i zarządzenia porewizyjnej;
- 4) inne dokumenty charakteryzujące działalność gospodarczą jednostki.

2. W toku rozpatrywania i oceny działalności jednostki komisja weryfikacyjna powinna protokolarnie ustalić, czy jednostka w sposób właściwy wykorzystuje posiadane środki, a w szczególności, czy:

- 1) prawidłowo ustala i wykonuje pod względem ilości i jakości swe zadania w zakresie produkcji, obrotu itp.;

- 2) prawidłowo gospodaruje funduszem płac;
- 3) prowadzi racjonalną gospodarkę rzeczowymi składnikami majątku, zapobiega powstawaniu nieprawidłowych zapasów, zmniejsza braki i niedobory, terminowo ustala i ściąga swe należności;
- 4) wykonuje zadania w zakresie postępu techniczno-ekonomicznego, obniżki kosztów własnych i wzrostu akumulacji oraz organizacji pracy i zarządzania;
- 5) należycie realizuje zadania inwestycyjne i remontowe;
- 6) prawidłowo wykorzystuje dotacje budżetowe oraz kredyty budżetowe i bankowe;
- 7) terminowo reguluje zobowiązania wobec budżetu, dostawców i innych wierzycieli.

§ 17. Osoba powołująca komisję weryfikacyjną ustala miejsce pracy komisji weryfikacyjnej oraz termin wykonania przez nią wyznaczonych zadań.

§ 18. Przewodniczący komisji weryfikacyjnej obowiązany jest doręczyć terenowemu organowi administracji państwowej, bankowi i osobie badającej sprawozdanie finansowe zawiadomienie o miejscu i terminie prac komisji co najmniej na 7 dni przed rozpoczęciem jej prac.

§ 19. 1. Postanowienia Komisji weryfikacyjnej zapadają większością głosów jej członków. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Jeżeli członkowie komisji weryfikacyjnej oraz osoby biorące udział w jej pracach zgodnie z przepisami § 16 ust. 3 uchwały nie zgadzają się z postanowieniami, o których mowa w ust. 1, mogą dołączyć swoją odrębną opinię wraz z uzasadnieniem do projektu zarządzenia kierownika jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością jednostki, jak również do wniosków w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego i rozliczenia wyniku.

§ 20. 1. Terenowe organy administracji państwowej i banki zapewnią udział swych przedstawicieli w pracach komisji weryfikacyjnych w wytypowanych przez siebie jednostkach.

2. Jeżeli terenowy organ administracji państwowej lub bank nie zamierza delegować swego przedstawiciela do udziału w komisji weryfikacyjnej, mogą swoje uwagi i wnioski zgłosić na piśmie. Wnioski powinny być doręczone przed rozpoczęciem prac komisji weryfikacyjnej.

Rozdział 5

Zatwierdzenie sprawozdania finansowego.

§ 21. 1. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego jednostki polega na zamieszczeniu na bilansie oświadczenia stwierdzającego prawidłowość i rzetelność sprawozdania oraz podziału wyniku i podpisanie tego oświadczenia przez osobę zatwierdzającą sprawozdanie.

2. Kierownik jednostki lub organu sprawującego bezpośredni nadzór nad działalnością jednostki obowiązany jest równocześnie z zatwierdzeniem sprawozdania finansowego wydać zarządzenie zmierzające do usprawnienia jej gospodarki, organizacji i systemu zarządzania oraz prowadzenia rachunkowości; w zarządzeniu należy wskazać te odcinki działalności gospodarczej jednostki, które wymagają usprawnienia, określić sposób usprawnienia oraz ustalić terminy realizacji postanowień zarządzenia; w wypadku stwierdzenia nieprawidłowości w gospodarce jednostki, jej organizacji i systemie zarządzania, a także w prowadzeniu rachunkowości, w zarządzeniu należy ustalić sankcje wobec osób odpowiedzialnych za powstanie tych nieprawidłowości.

§ 22. 1. Kierownik jednostki lub organu zatwierdzającego sprawozdanie badanej jednostki jest obowiązany zawiadomić na piśmie terenowy organ administracji państwowej i bank o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego oraz doręczyć im odpis zarządzenia, o którym mowa w § 21 ust. 2.

2. Terenowy organ administracji państwowej lub bank może w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia wnieść zastrzeżenie co do zatwierdzenia sprawozdania finansowego.

§ 23. 1. Zatwierdzone sprawozdanie finansowe stanowi podstawę do otwarcia ksiąg rachunkowych roku następnego z uwzględnieniem — w razie potrzeby — przekształceń określonych przepisami szczególnymi.

2. Nie zatwierdzone sprawozdanie finansowe może stanowić podstawę do otwarcia ksiąg rachunkowych wyłącznie po uzyskaniu zgody na piśmie kierownika jednostki nadrzędnej. Jeżeli wyrażenie zgody uwarunkowane zostanie wprowadzeniem do sprawozdania finansowego odpowiednich korekt, otwarcia ksiąg dokonuje się na podstawie skorygowanego sprawozdania finansowego.

§ 24. Jeżeli w wyniku ustaleń organu przeprowadzającego badanie jednostki na podstawie przepisów o postępowaniu podatkowym lub też na podstawie przepisów szczególnych wydano decyzje powodujące korektę zapisów księgowych po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego, zapisy korygujące ujmują się w księgach roku, w których decyzja została podjęta.

Rozdział 6

Uprawnienia i obowiązki biegłego.

§ 25. Ministerstwo Finansów wydaje biegłemu legitymację na dowód wpisania go na państwową listę biegłych.

§ 26. 1. Biegły wykonujący zadania określone w umowie o badanie sprawozdania finansowego jest uprawniony do:

- 1) żądania od pracowników jednostki badanej informacji i wyjaśnień ustnych i pisemnych niezbędnych do wykonania zleconych mu zadań;
- 2) żądania udostępnienia mu wszelkich dokumentów, protokołów z rewizji, urzędzeń ewidencji księgowej, operatywnej i statystycznej i sprawozdań oraz pomocy ze strony pracowników jednostki, niezbędnej do wykonania prac technicznych;
- 3) wstępu do pomieszczeń na terenie jednostki;
- 4) przeprowadzania badań i prób, jakie są konieczne dla wykonania zleconych mu zadań.

2. Uprawnienia biegłego określone w ust. 1 mogą być ograniczone jedynie w rozmiarze uzasadnionym koniecznością zabezpieczenia tajemnicy państwowej.

3. W razie utrudnienia lub uniemożliwienia biegłemu wykonania jego zadań albo w razie próby wpływania na treść orzeczenia, biegły powinien zawiadomić o tym piśmiennie jednostkę, z którą zawarł umowę o badanie sprawozdania finansowego, i wstrzymać dalsze prace do czasu usunięcia tych przeszkód. Uzasadniona przerwa w pracy biegłego powoduje odpowiednie przesunięcie terminu wykonania umowy. O przyczynie i czasie trwania przerwy w pracy biegły czyni wzmiankę w orzeczeniu.

§ 27. 1. Skreślenie biegłego z państwowej listy biegłych nie pozbawia go tytułu biegłego.

2. Biegły skreślony z państwowej listy biegłych traci uprawnienia do wykonywania prac wymienionych w § 10 uchwały.

3. Ponowny wpis na państwową listę biegłych biegłego, skreślonego z niej z powodu braku rękopisami należącego wykonywania obowiązków, nie może nastąpić przed upływem 10 lat od daty skreślenia.

4. Ponowny wpis na państwową listę biegłych księgowych może być uzależniony od ponownego złożenia egzaminu państwowego dla biegłych w całości lub w określonej części.

5. Biegły nie może zawierać umów o wykonywanie prac określonych w § 10 uchwały w okresie zawieszenia uprawnień do wykonywania czynności biegłego.

§ 28. Do obowiązków biegłego, który zawarł umowę o badanie sprawozdania finansowego, należy:

- 1) zarejestrowanie tej umowy w Oddziale Wojewódzkim Stowarzyszenia Księgowych w Polsce właściwym dla jego miejsca zamieszkania; zarejestrowanie powinno nastąpić przed przystąpieniem do wykonywania zleconych czynności;
- 2) zbadanie prawidłowości i rzetelności sprawozdania finansowego, prawidłowości wielkości i wskaźników ekonomicznych (§ 12 pkt 5), weryfikacji wyniku finansowego oraz sporządzenie orzeczenia;
- 3) udział w pracach komisji weryfikacyjnej;
- 4) wykonanie innych prac, określonych w umowie o badanie sprawozdania finansowego.

§ 29. Biegły może stwierdzać w orzeczeniu tylko to, co wynika z dokumentów, ksiąg rachunkowych i innych ewidencji oraz sprawozdań osobiście przez niego zbadanych oraz z faktów nie ujętych w dokumentach, księgach rachunkowych i sprawozdaniach osobiście ustalonych przez biegłego.

Rozdział 7

Przepisy końcowe.

§ 30. Przepisy § 26, 28 i 29 stosuje się odpowiednio do osób badających sprawozdanie finansowe w trybie nadzoru.

§ 31. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie badania i zatwierdzania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych i udziału przedstawicieli organów finansowych i banków w tych czynnościach (Monitor Polski Nr 3, poz. 13);
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie dyplomowanych biegłych księgowych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 8, poz. 39, z 1964 r. Nr 1, poz. 2 oraz z 1970 r. Nr 7, poz. 67);
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie określenia wysokości stawek za badania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 38).

§ 32. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład Nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.